

lertid skal jeg ikke komme vidtløftigere ind paa Sagen i Dag, jeg betragter dette Forslag, og det gør den højtærede Finansminister ogsaa, som et Led i den samlede Skattereform, og et Led, der da maa behandles sammen med de øvrige Skattelovforslag. Jeg agter derfor, inden vi slutte Forhandlingen, at stille et Forslag om, at Lovforslaget behandles i Overensstemmelse dermed.

Dalsgaard: Fra alle Sider erkendes det at være nødvendigt, at vi snarest muligt faa Balance paa Statsbudgettet. Der er ogsaa Enighed om, at vi ikke kunne faa Balance, uden at vi tilvejebringe forøgede Indtægter; selv om vi spare nok saa meget, kan det ikke slaa til. Under disse Forhold synes det mig, at der burde kunne blive Enighed om, at vi maa holde paa de Indtægter af Betydning, vi nu have. Og en saadan Indtægt er unægtelig Kultolden, der giver en lille Million Kroner aarlig. Hvor meget der end ellers, naar vi havde Raad til det, kunde tale for, at vi afskaffede den sidste Rest af Kultolden, synes det mig, at det, som den finansielle Stilling er i Øjeblikket, er rigtigt indtil videre at beholde den Indtægt, vi have gennem Kultolden, og ganske særlig at beholde den, indtil den i 1916 forestaaende almindelige Revision af Toldloven er foregaaet. Saa kan det Spørgsmaal blive overvejet sammen med de øvrige Toldspørgsmaal. En yderligere Grund til indtil videre at beholde Kultolden, synes det mig ogsaa, der kan findes deri, at den samlede Indtægtsnedgang for Staten ved Toldloven og de i Forbindelse med denne gennemførte andre Skattelove, blev betydelig større, end man den Gang havde ventet. Og særlig har det vist sig, at ogsaa den Dækning for Indtægtsnedgangen ved Bortfald af den sidste Del af Kultolden, som var tilsigtet ved den forhøjede Afgift paa Forskæringssprit, 12 Øre pr. l Spiritus af 100 pCts Styrke, ikke vil kunne give nær saa meget, som man ventede i 1908. Man ventede den Gang 700,000—800,000 Kr., og det vilde svare til, hvad man den Gang mente, at Ophævelsen af den sidste Trediedel af Kultolden vilde berøve Statskassen, men det er jo nu tilstrækkelig klart, at den forhøjede Spiritusafgift kun vil give væsentlig mindre, end man ventede. Den anslaa nu kun til at kunne give ca. 350,000 Kr. aarlig. Jeg synes derfor, at der er al Grund til at bevare Kultolden i det Tidsrum, som den højtærede Finansminister ved det foreliggende Lovforslag har foreslaaet,

og jeg skal paa mit Partis og egne Vegne paa det bedste anbefale Forslaget.

Hey: Jeg kan i det hele slutte mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte om Kultoldspørgsmaalet. Da vi for ikke lang Tid siden behandlede de Skattelove, der nu ere i Udvalg, kom jeg ind paa Sagens Realitet, og i de Bemærkninger, jeg vekslede med den højtærede Finansminister, sagde han som Forsvar for at beholde Kultolden, at Forskæringsafgiften fra 1908 ikke havde svaret til Forventningerne. Det er rigtigt nok, men jeg maatte den Gang, og maa gøre det endnu efter at have set nærmere derpaa, bestride den højtærede Ministers Ret til at vælge netop denne Begrundelse for at holde fast ved Kultolden. Jeg har ikke fra den Tid kunnet finde noget derom, hvorimod jeg ved, at man fra alle Sider hævdede, at naar man gik til Nedsættelse af Industriens Beskyttelse, maatte man ogsaa give Industrien Lettelser, og da navnlig Lettelser i Form af Toldfrihed paa Raastoffer. Jeg plejer ikke — jeg tror aldrig, jeg har gjort det — at citere, hvad ærede Talere have sagt for Aar og Dag siden, fordi jeg ved meget vel, hvor vanskeligt det er at holde sig til saadanne Udtalelser, fordi der er saa grumme meget, der taler for, at Situationen senere er anderledes, end da Udtalelsen fremsattes. Men jeg tror ikke, at Situationen nu er anderledes end den Gang, og jeg tror derfor med en vis Berettigelse at kunne bede om den højtærede Formands Tilladelse til at maatte citere, hvad den højtærede Finansminister som Ordfører i Folketinget sagde den 4. Maj 1908 om Kultolden. Han sagde den Gang: „Saa er der Ændringsforslag Nr. 44 a. angaaende Kultolden, hvor der jo har været indtaget meget forskellige Standpunkter. Som det vil erindres, indeholdt Finansministerens Forslag en fuldstændig Ophævelse af Kultolden; men for at opveje forskellige Nedsættelser, som vi foretog ved Behandlingen her i Folketinget, gik vi til at bevare $\frac{1}{3}$ af den. Men vistnok ingen fra Folketingets Side har været tilfreds med dette Resultat. Det var en Plet paa Toldloven, at en saa vigtig og almindelig Forbrugsartikel og Produktionsfornødenhed ikke blev helt toldfri, og dette er ved almindelig Enstemmighed i Fællesudvalget naaet som det endelige Resultat efter 4 Aars Forløb“. Det er, mener jeg, det, som skal siges. Det er ogsaa anerkendt fra den ene og den anden Side, at det var en Plet